

Чому побожні страждають?

«Чому побожні страждають?» Це одне із тих запитань, яке ставлять відвіку. Багато людей цього не розуміє, а тому я залюбки розгляну цю тему. Думаю, що, можливо, мені вдасться допомогти вам зрозуміти страждання трішки краще.

I. Типи страждань

На початку я хотів би розглянути кілька типів страждань. Не всі страждання однакові. Якщо ми не розуміємо, чому страждаємо, то ми точно не зрозуміємо, що нам слід у такому стражданні робити.

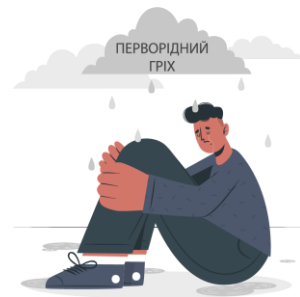
A. Є страждання, спричинені перворідним гріхом, що передається від Адама (Луки 13:1–5)

Таке страждання відбувається не з вашої вини. Усі люди страждають через перворідний гріх, принесений Адамом. Невіруючі теж страждають. Можна бути навіть мавпою, і все одно страждати; можна бути деревом, і страждати також — бо все творіння мучиться через перворідний гріх, принесений Адамом.

«Того часу прийшли були дехто, та й розповіли Йому про галілеян, що їхню кров Пилат змішав був із їхніми жертвами. Ісус же сказав їм у відповідь: Чи ви думаєте, що оці галілеяни, що так постраждали, грішніші були від усіх галілеян? Ні, кажу вам; та коли не покається, то загинете всі так! Або ті вісімнадцять, що башта на них завалилась була в Сілоамі й побила їх, чи думаєте, що ті винні були більш за всіх, що в Єрусалимі живуть? Ні, кажу вам; та коли не покається, то загинете всі так!» (Луки 13:1–5).

Люди стояли собі й розмовляли, і раптом на них упала башта — це тому, що вони були настільки гірші за тих, що стояли від вежі на 50 метрів далі? Ісус сказав: «Ні». Це наслідок первородного гріха. Це частина нашого упалого світу, нашого упалого суспільства.

Але у мене є для вас добра звістка — християнин може частково від цього звільнитися. Не повністю — лише частково, лише іноді. Наша активна віра скасовує до певної міри дію первородного гріха. І Бог час від часу чинить для нас особливі чуда. А тому перворідний гріх не зв'язує нас, християн, так сильно, як усіх інших людей. А тому, коли трапляються страждання такого типу, не треба панікувати. Не треба голосити: «Ой, що ж це я накоїв? Ой, який жах!» Таке стається з усіма — і з праведними, і з неправедними.

B. Страждання через особистий гріх (Якова 4:17)

Це коли ваші хибні вчинки наздоганяють і ранять вас. У Якова 4:17 ми читаємо: *«Отож, хто знає, як чинити добро, та не чинить, той має гріх!»* Ми всі знаємо, як чинити добро. Усі ви, брати, знаєте, що вставати раніше за дружину — це добре. Але іноді зранку ви кажете: «Слухай, може вставай вже? А я втомився, я ще трохи полежу». Якщо ви знаєте, що є добро, але цього не робите, то чините гріх. Ви знаєте, що домашнє завдання слід виконувати якомога раніше, і якщо ви чекаєте аж до останнього вечора перед зустріччю, то це гріх.

Йона згрішив. Він не захотів робити того, чого від нього бажав Бог, і через те змушений був трішки поплавати. Яків згрішив. Він обманув свого батька і спричинився до сварки з братом — а згодом його обманювали інші, згодом він страждав за свої вчинки. У 2 Самуїлової книзі ми читаємо про славні подвиги царя Давида. А потім він згрішив — і далі ми читаємо, що він мусив платити за скоєне впродовж багатьох, багатьох років.

У Біблії читаємо, що не всі люди однаково страждають за той самий гріх. Якщо ви видатна особа, як, наприклад, колись цар Давид, то за певні гріхи вам би довелося постраждати більше, ніж звичайній людині з вулиці.

В. Страждання через спроби сатани підштовхнути нас до падіння (Матвія 4:1–11)

У Матвія 4:1–11 читаємо про те, як Ісус був спокушуваний. Ісус хотів служити Богові, але ще до початку Його служіння сатана намагався Його відволікти: «Навіщо йти таким довгим важким шляхом? Так, урешті-решт Ти таки отримаєш славу, Тобі поклоняться всі царства. Але якщо Ти поклонишся мені, то я готовий віддати тобі славу всіх царств уже зараз». Але це окрема категорія страждань. Це особлива атака, від неї не сховаєшся. Сатана вибрав вас собі за мішень для таких особливих нападів. Так він нападав на Єву ще навіть до того, як через Адама з'явився перворідний гріх.

Атак сатани неможливо уникнути, але під час його нападів можна мати мир у серці, оскільки ви знатимете, що вашої вини в цьому немає, що це не через ваш гріх. І знаєте, якби ви нічого не робили для Ісуса, то цілком імовірно, що диявол вас і не зачіпав би взагалі. У Біблії сказано: *«Та й усі, хто хоче жити побожно у Христі Ісусі, будуть переслідувані»* (2 Тимофія 3:12). Значить, напевно, ви щось робите правильно. «Що ж, слава Богу! Я роблю щось правильно, тому що диявол на мене злиться». Бачите, можна знайти навіть якусь радість у цьому, якщо розуміти, звідки приходить страждання, чому воно є?

Зауважте, що ці типи страждань наводяться за рівнем — від найнижчого до найвищого. У страждань є різні рівні. І є такі страждання, які треба навчитися вважати за виявлену честь.

Г. Страждання через Боже очищення (Євреїв 5:8)

Страждання, які Бог попускає для очищення, ніяк не пов'язані ні з перворідним гріхом, що передався від Адама, ні з нашою упалою природою. Не пов'язані вони і з тим, що ми вчинили щось зле. З атаками сатани вони теж не пов'язані. Ці страждання від Бога, оскільки Бог хоче зробити щось особливе у вашому житті.

Послухайте, що сказано в Євреїв 5:8, де йдеться про Господа Ісуса: *«І хоч Сином Він був, проте навчився послуху з того, що вистраждав був. А вдосконалившись, Він для всіх, хто слухняний Йому, спричинився для вічного спасіння»*. Напевно, важко допустити думку, що Ісус мав якісь підстави для того, щоб страждати. Але тут ми читаємо, що Ісус мав навчитися послуху. У Його житті були допущені проблеми, щоб Він міг показати людям та довести Богів: «Я буду Тебе слухатися, хай би там що!» Це як спалювання жужелиці. Коли плавиться золото, випаляються всі домішки і залишається чистий метал.

І цілком можна зрозуміти, що ці страждання є значно вищого рівня, ніж ті, про які ми говорили до цього. Якою ж буде ваша реакція? Ви будете сваритися на Бога кулаком? «Що це Ти намагаєшся зробити, щоб я Тебе слухався? Це Ти мене хочеш так очистити?» Серед нас не так багато тих, хто хотів би чинити саме так. Якщо ви страждаєте з цієї причини, то ваша реакція повинна бути зовсім іншою, ніж реакція на ті види страждань, про які йшлося раніше.

Д. Страждання з єдиною метою — прославити Бога (Івана 9:1–13 і 11:4)

Цей рівень страждань є ще вищим. Тут ніхто нічого не робив поганого, тут лише Бог бажає зробити щось чудове. Бог бажає, щоб багато людей сказало: «Це точно Бог!»

Приклад. Я хотів би переповісти історію з Івана 9:1–13. Була собі молода пара, якій стало щось зрозуміло. Стало зрозуміло, що він — чоловік, а вона — жінка. Вони закохалися, відгуляли чудове весілля! А далі мріяли про довге щасливе життя. Невдовзі молоде подружжя стало чекати дитину. Усе йшло чудово. Народилося немовля — слава Богу!

А за кілька місяців молода матір якось підійшла з дитям до вікна і помітила, що її дитина, її первенець, не замружується від сонячних променів. Їй стало страшно. Чоловікові вона нічого не сказала. Упродовж двох тижнів вона підносила пальці хлоп'ятку перед очі — жодної реакції. Якось одного дня приходить чоловік додому, насвистуючи, відчиняє двері: «Сонечко, я вже вдома!» — а вона сидить на підлозі й ридає. Сукня вся від сліз мокра. Він питає: «Мила моя, що таке? Щось сталося?» А вона йому: «Наш Іван! Іванко сліпий!» Він їй: «Та ні, не може такого бути!» «Може! Може! Уже три тижні, як

я зрозуміла... тут жодних сумнівів — сліпий він». У той вечір усі надії на довге щасливе життя розвіялись, наче вітром. Вони разом схилили коліна у молитві, але з вуст зринало одне лише слово: «Чому? Чому? Чому?»

У них ріс маленький хлопчина, який сам не міг вийти погуляти. Біля нього завжди хтось мусив бути. Сусіди намагалися хлопчика уникати, інших трирічних дітей не пускали гратися з ним. Прийшов час іти до школи, але Іван до школи ходити не міг, він був змушений залишатися вдома. Читати він не навчився, рахувати добре не вмів.

Так він собі й ріс. Коли став дорослішим, ніхто не хотів бути поряд з ним. Інші юнаки бавилися в м'яча чи в інші ігри, а Іванові доводилося сидіти осторонь. Потім підлітковий вік... Бувало, його брали на весілля. Він чув, як там разом сміються хлопці з дівчатами, іноді навіть чув поцілунки — а у нього самого весілля ніколи не буде. Не буде тієї, яка полюбить його, і йому доведеться життєву дорогу пройти самому. Не буде нікого, хто його приголубить і про нього подбає. Нікому він не відповість любов'ю на любов, нікому не стане чоловіком, ніколи не стане батьком.

Батьки вже хотіли на пенсію, бо вік давався взнаки. Але пенсія їм не світить — їм треба працювати, щоб турбуватися за сина. Не було в них можливості просто відпочити на схилі років, просто сісти на балконі своєї гарної квартири у зручному кріслі-гойдалці. Не було в них можливості просто побути вдвох, просто насолодитися золотими передзахідними роками життя.

Чому ж це все сталося? Біблія дуже, дуже чітко вказує причину. Сталося так тому, що Бог хотів прославити Себе. У Біблії написано: *«Ісус відповів: Не зрішив ані він, ні батьки його, а щоб діла Божі з'явилися на ньому»* (Івана 9:3). Ціле життя страждань і сорому. Життя, наскільки ми можемо судити, повністю зруйноване. А потім прийшов Ісус і його зцілив. Його батькам довелося страждати своє ціле життя, щоб Бог просто міг здійснити чудо. Бог хотів учинити чудо. Бог ще за багато років, ще навіть до народження цього чоловіка, почав працювати над здійсненням чуда.

Чи хотіли б ви чуда у своєму житті? Чи хотіли б ви, щоб у вас народилося сліпе дитя, щоб Бог міг зробити чудо? Чи хотіли б ви прочекати тридцять або сорок років? Думаю, що мені Бог таке чудо не довірив би. Але Він таке чудо довірив цій мамі та цьому татові. Вони Його не прокляли, вони Його не відкинули. Свого сліпого хлопчика вони не відцуралися і не залишили напризволяще. Увесь час, поки він був з ними, вони все робили правильно, і Бог готовий був зробити для них чудо.

Смерть Лазаря теж була прикладом страждань для Божої слави. Ісус сказав: *«Не на смерть ця недуга, а на Божу славу, щоб Син Божий прославився нею»* (Івана 11:4).

Ще один приклад — це Йов. Йов вів настільки бездоганне життя, що ніхто не міг знайти у ньому нічого поганого. І Бог казав: «Слухайте, ви зауважили Йова? Бачили його? Дуже непоганий чоловік, правда ж? По правді кажучи, у Мене зараз це найкраща людина в цілому світі. Він - найкращий!» А потім Йова було взято на пробу. Сатана сказав: «Та годі! Було б про що говорити...» І Йов був узятий на пробу з тієї простої причини, що він був найкращим християнином. Яка величезна честь — терпіти випробовування тому, що ви найліпший християнин у цілому світі!

II. Ставлення до страждань

Розгляньмо зараз, яке ми маємо виробити у собі ставлення до страждань. Я наведу тут п'ять різновидів такого ставлення. І сподіваюся, що зможу показати вам, розібравши ці п'ять різновидів, що не всяке страждання є поганим. І якщо ми розуміємо п'ять типів страждання, то можемо визначити, яким має бути наше ставлення, коли ми страждаємо.

А. Страждання для Божої слави — це неусувна частина нашого покликання до служіння Господу

Це неусувна частина нашого християнського способу життя, а тому має сприйматися за честь. Це можливість, це нагода. Йову була зроблена така честь, тому що він виявився найліпшим християнином. Не було жодної іншої такої людини, якій Бог міг би довірити такі проблеми, як Йовові. А тому й скаржитися нема на що. Є лише привід зітхнути з полегшенням: «Ого, виявляється, я найкращий християнин у цілому світі!» Це зовсім не таке ставлення, до якого ми звикли, і воно дає побачити це питання у цілковито новому світі.

Б. Християнин має обов'язок підносити будь-яке страждання до п'ятого рівня — до страждань на Божу славу

Як це зробити? Нам сказано: *«Подяку складайте за все, бо така Божа воля про вас у Христі Ісусі»* (1 Солунян 5:18). У Біблії багато разів ідеться про те, що ми завжди маємо прославляти Бога. Таким чином ми блокуємо нападки сатани, нівелюємо проблеми, викликані первородним гріхом, і підносимо все, що переживаємо, до рівня прославлення Бога.

Мені згадується один мій знайомий в Америці, благовісник. Він прожив в одному місці років з десять чи п'ятнадцять і весь час свідчив своєму сусіду, але результатів не було жодних. І от якось серед ночі загорілася його хата. Він з усією сім'єю вибіг на вулицю. З хати вони не встигли взяти нічого, і тепер стояли на вулиці, загорнуті у самі лише ковдри, і дивилися, як згорає їхній дім. Підбіг сусід. «Як це тобі вдається зберігати спокій, стояти собі тишенько, поки горить хата? Якби це моя хата горіла, я б кричав і голосив, я би бігав вулицею туди й сюди». А через тиждень сусід став християнином.

Чому ж цьому благовіснику довелося так постраждати? Тому що для них це був спосіб прославити Бога. У такій ситуації він зміг прославити Бога. Так, його сусід міг покаятися і за тиждень до пожежі, але він не хотів. А потім він побачив напад, побачив страждання. Він побачив, як християнин свої страждання підніс до п'ятого рівня, до рівня, де вони приносять Богові славу, і зрозумів: *«Це надприродно»*. А потім сказав: *«І мені теж у житті потрібна така надприродна складова»*.

Я хочу сьогодні донести до вас таку думку: щоразу, коли ви терпите страждання, ви маєте опиратися спокусі виявити природну реакцію — ваша **реакція має бути надприродною**. Коли ви навчитеся виявляти надприродну реакцію, це буде не звичайна людська реакція, а дія Святого Духа, і цим ви прославите Бога.

В. Серед усіх страждань Богові потрібно підносити словесну хвалу (Євреїв 13:15)

«Отож, завжди приносьмо Богові жертву хвали, цебто плід уст, що Ім'я Його славлять» (Євреїв 13:15). **Хваліть Його серед страждань — ось де слід Його славити.** У 1 Солунян 5:18 сказано те ж саме. У Филип'ян 4:4 говориться: *«Радійте в Господі завжди»*. У Книзі Псалмів про це згадується кілька разів. Це Божа воля у вашому житті. Така реакція не є звичайною, це надприродна реакція, і таку звичку потрібно у собі виробляти.

Г. Це означає, що більше страждань виявляє чистішу побожність або святість

Це немов терези. Кладете на одну шальку страждання — цей бік терезів опускається. Тоді на другу шальку додаєте побожності, і терези врівноважуються. А для паніки, негативізму, нарікань або чогось подібного у християнина не повинно бути місця у важкі періоди життя.

Д. Правильне ставлення робить страждання добрим досвідом, а не джерелом негативу чи страху

І от коли ви навчилися віддавати Богові славу серед усіх своїх проблем, коли зрозуміли, що це так можливо, коли відчули, що можете зустрічати такі ситуації ледь не з радістю, коли виробили у собі вміння виявляти надприродну реакцію в часи труднощів, — ви тоді готові сказати: *«А от і проблема, дякую, Ісусе! Я бачу, що Ти чогось бажаєш для мого життя. Я бачу, що Ти хочеш щось через мене здійснити. Я славлю Тебе, я Тебе возвеличую. Покажи мені, як мені виявляти надприродну реакцію на цю проблему. Дай мені сміливості та сили, щоб здійснити чудо у цій з вигляду безнадійній ситуації»*. Різниця — у ставленні. Замість того, щоб метушитися і боятися: *«Ой, буде щось страшне! Це ж буде просто жах! Як мені страшно!»* — ви можете сміливо підняти вітрила і плисти життям, знаючи, що Бог любить вас більше, ніж ви любите себе. Бог бажає для вас найкращого. Бог для вас не бажає нічого поганого.

III. Від страждань неможливо відмовитися

Можливо, вам хотілося б їх уникнути. Не зможете!

А. Христос дав нам чіткі однозначні накази щодо того, яким має бути наше поведіння під час переслідувань і страждань (Івана 15:20; Матвія 5:10–12, 44–48; Луки 6:22–23; Римлян 12:14)

Ісус сказав: «Я мав постраждати. Невже ви думаєте, що ви, підопічні, не будете страждати, якщо постраждати довелось вашому панові?» *«Як Мене переслідували, то й вас переслідувати будуть»* (Івана 15:20).

1. **Радійте!**

Ісус сказав: *«Блаженні вигнані за правду... Радійте та веселіться, нагорода бо ваша велика на небесах!»* (Матвія 5:10, 12). Сказано дуже категорично. Радість — це щось особливе. Якщо ви не зрозуміли з першого разу, то Він додає: *«...і веселіться»*.

У Луки 6:22–23 Він теж каже: *«Радійте того дня й веселіться, нагорода бо ваша велика на небесах»*.

2. **Благословляйте!**

Сказано у Римлян 12:14: *«Благословляйте тих, хто вас переслідує; благословляйте, а не проклинайте!»* Так, є у нас друзі, але є й інші люди також.

3. **Любіть!**

«Любіть ворогів своїх» (Матвія 5:44).

4. **Моліться!**

«Моліться за тих, хто вас переслідує» (Матвія 5:44). Це ідеальна відповідь, яка є у Бога.

5. **Будьте досконалі!**

«Отож, будьте досконалі, як досконалий Отець ваш Небесний!» (Матвія 5:48). Страждання справляють на нас добру очисну дію. Усім людям час від часу в той чи інших спосіб доводиться страждати. Навіть сам Божий Син мав понести цей обов'язок.

Б. Особисті приклади

1. **Христос показав особистий приклад.**

«Бо й Христос один раз постраждав був за наші гріхи, щоб привести нас до Бога» (1 Петра 3:18).

2. **Учні показали особистий приклад.**

У Діях 5:41 читаємо: *«А вони поверталися з синагоги, радіючи, що сподобились прийняти зневагу за Ім'я Господа Ісуса»*.

3. **Павло показав особистий приклад.**

Бог сказав апостолові Павлу у 2 Коринтян 12:9: *«Досить тобі Моєї благодаті, бо сила Моя здійснюється в немочі»*. Коли Бог сказав це Павлові, як той відреагував? «От тобі й раз! Якось не так мені хотілося»? Не зовсім так! Послухайте, як відповів Павло: *«Отож, краще я буду хвалитись своїми немочами, щоб сила Христова вселилася в мене. Тому люблю мені перебувати в недугах, у прикростях, у бідах, у переслідуваннях, в утисках через Христа. Коли бо я слабкий, тоді я сильний»* (2 Коринтян 12:10).

В. Страждання є мірилом нашої ефективності (2 Тимофія 3:12; 1 Солунян 2:13–15)

Як можна використовувати страждання для оцінки того, чи правильне ми розвиваємо до нього ставлення?

У 2 Тимофія 3:12 читаємо про те, що страждання може використовуватися для вимірювання нашої ефективності: *«Та й усі, хто хоче жити побожно у Христі Ісусі, будуть переслідувані»*. Цього не уникнути. Якщо ви не зазнаєте жодних страждань у житті, то, можливо, з вашим християнством не все до ладу.

Про це також сказано у 1 Солунян 2:13–15: *«Тому то й ми дякуємо Богові безперестанку, що, прийнявши почуте від нас Слово Боже, прийняли ви не як слово людське, але як правдиво то є Слово Боже, що й діє в вас, віруючих. Бо стали ви, браття, наслідувачами Церквам Божим, що в Юдеї в Христі Ісусі, бо те саме і ви були витерпіли від своїх земляків, як і ті від юдеїв, що вбили вони й Господа Ісуса, і пророків Його, і вигнали нас, і Богові не догоджають, і супротивні всім людям»*. Це ще один приклад того, як апостол Павло наголошує на тому, що страждання є мірилом нашої ефективності.

Г. Бог уважає страждання особливим подарунком (Филип'ян 1:29)

Це особливий подарунок від Бога. Щось таке, що Він робить **для** вас, а не проти вас. Щось таке, що Він попускає у вашому житті для якоїсь особливої мети. Ми читаємо у Филип'ян 1:29: *«Бо вчинено вам за Христа добродійство, не тільки вірувати в Нього, але і страждати за Нього»*. Це особлива честь. Бог її виявив особисто вам — дав вам можливість не лише вірувати в Нього.

У Римлян 5:3–4 сказано: *«І не тільки нею, але й хвалимося в утисках, знаючи, що утиски приносять терпеливість, а терпеливість досвід, а досвід надію»*. Хочете досвіду? Тут ось сказано, звідки він береться.

У 1 Петра 2:19–23 ми читаємо дивовижні вірші: *«Бо то вгодне, коли хто, через сумління перед Богом, терпить недолю, непоправді страждаючи. Бо яка похвала, коли терпите ви, як вас б'ють за провини? Але коли з мукою терпите за добрі вчинки, то це вгодне Богові! Бо на це ви покликані. Бо й Христос постраждав за нас, і залишив нам приклада, щоб пішли ми слідами Його. Не вчинив Він гріха, і не знайшлося в устах Його підступу! Коли був лихословлений, Він не лихословив взаємно, а коли Він страждав, не погрожував, але передав Тому, Хто судить справедливо»*.

А потім знову у 1 Петра 4:12–16 і 19 читаємо такі слова: *«Улюблені, не дивуйтесь огневі, що вам посилається на випробовування, немов би чужому випадку для вас. Але через те, що берете ви участь у Христових стражданнях, то тіштесь, щоб і в з'явленні слави Його раділи ви й звеселялись. Коли ж вас ганьблять за Христове Ім'я, то ви блаженні, бо на вас спочиває Дух слави й Дух Божий. Ніхто з вас хай не страждає, як душолюб, або злодій, або злочинець, або ворохобник, а коли як християнин, то нехай не соромиться він, але хай прославляє Бога за те. Тому й ті, хто з Божою волею страждає, нехай душі свої віддадуть в добродійстві Йому, як Створителю вірному»*.

Розважте над словами з Якова 1:2–3: *«Майте, брати мої, повну радість, коли впадаєте в усілякі випробовування, знаючи, що досвідчення вашої віри дає терпеливість»*.

Підсумок

Який же ми можемо підбити підсумок, розглянувши ці вірші з Біблії? Підсумок тут може бути лише один, якщо підійти до цього питання чесно. Христос дає вам можливість та привілей показувати Його іншим. Показувати Його в особливий спосіб, який Він не може довірити нікому іншому. Він довірив мені пережити, щоб мій маленький п'ятирічний син потрапив у дуже серйозну автомобільну аварію. Він довірив батькам, про яких ми читаємо в Івана 9, сліпого хлопчика. Можливо, вам Він довірив якусь особливу сімейну проблему. Комуś іншому Він довіряє якусь іншу проблему? Чому всі люди не переживають однакові проблеми? Тому що Бог не може довірити кожному з нас одну й ту саму проблему. Він знає, що може довірити саме мені. Він знає, що може довірити саме вам. Він знає, як ви можете Його прославити. Він знає, за яких обставин ви будете молитися до Нього. Отож, підбиваючи підсумок, поставимо собі кілька важливих запитань.

А. Нам потрібно навчитися питати: «А чому ні? А чому не я?» Луки 24:25–26

Для початку треба запитати: «А чому ні?» — замість «Чому?» Ми читаємо в Луки 24:25–26, де Христос розмовляє зі Своїми учнями після воскресіння. Вони тоді були засмучені, зневірені та зовсім не сла-

вили Бога. Ісус тоді сказав їм: «О, безумні й запеклого серця, щоб повірити всьому, про що сповіщали пророки! Чи ж Христові не це перетерпіти треба було, і ввійти в Свою славу?» «Хіба ж це все не пояснювалося в Біблії? Хіба у Старому Заповіті про це не було сказано? Чому ж тоді ви не повірили? Чому ж тоді у вас цей смуток? Чому ж тоді ви не радієте? Чому ж тоді не прославляєте Бога? Чому ж тоді у вас не виявляється надприродна реакція?»

Розумієте, наскільки хибним є запитувати: «Чому?» — а не «Чому ні?» «А чому має страждати інша людина, а не я?» Хтось таки має страждати. Страждання є частиною людського життя, і коли ви запитуєте: «Чому я?» — цим ви насправді кажете: «Боже, треба було цю проблему дати комусь іншому. Треба було, щоб тато помер у когось іншого. Треба було, щоб у когось іншого захворіла дитина». Ось чому нам потрібно навчитися запитувати: «А чому не я?» — замість того, щоб постійно питати: «Чому?»

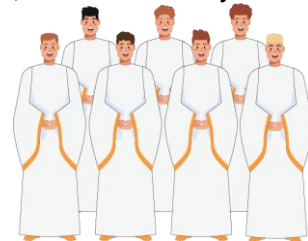
«Чому це твоя дитина мала потрапити в аварію, а не моя? Хіба це чесно?» «Чому це мені має бути краще, ніж іншим?» «Чому Ти, Боже, даєш іншим християнам особливу честь постраждати за Ісуса, а мені — ні?» Ви маєте запитати себе: «Чи справедливий я у своїх міркуваннях, у своїх думках щодо всього іншого світу?» Звісно, трапляються і війни, і хвороби, і смерть. «Але хай лиш не зі мною!» Хіба так чесно? Хіба так справедливо?

Б. Визнайте проблему — «Ми хочемо легкого життя»

Це одна з головних людських слабкостей. Нам треба навчитися зазірнути самим собі в очі та зрозуміти: ми хочемо безтурботного життя. У цьому немає нічого поганого. Нема потреби бути мазохістом і прагнути страждань.

В. Бог хоче, щоб ми зосередили увагу на кінцевому результаті (Об'явлення 7:9–17, 6:9; Матвія 5:12).

У Книзі Об'явлення Він змальовує для нас, як виглядатиме все в остаточному підсумку. Ми читаємо у розділі 7, у віршах 9–17: *«Потому я глянув, і ось натовп великий, що його зрахувати не може ніхто, з усякого люду, і племен, і народів, і язиків, стояв перед престолом і перед Агнцем, зодягнені в білу одежу, а в їхніх руках було пальмове віття. І взивали вони гучним голосом, кажучи: Спасіння нашому Богові, що сидить на престолі, і Агнцеві! А всі Ангели... на обличчя попадали перед престолом... кажучи: Амінь! Благословення, і слава, і мудрість, і хвала, і честь, і сила, і міць нашому Богу на вічні віки! Амінь! ...Оці, що зодягнені в білу одежу... Це ті, що прийшли від великого горя... вони перед Божим престолом, і в храмі Його день і ніч Йому служать. А Той, Хто сидить на престолі, розтягне намета над ними. Вони голоду й спраги терпіти не будуть уже, і не буде палити їх сонце, ані спека яка. Бо Агнець, що серед престолу, буде їх пасти, і водитиме їх до джерел вод життя. І Бог кожну сльозу з очей їхніх зітре!»* (Об'явлення 7:9–17).

І ще читаємо в Книзі Об'явлення 6:9: «І коли п'яту печатку розкрив, я побачив під жертівником душі побитих за Боже Слово, і за свідчення, яке вони мали».

Ось чому Ісус сказав: «Ми це робитимемо на небі, і Я хочу, щоб ми почали тренуватися вже тут на землі».

Насамкінець подивімося на слова, записані в Матвія 5:11–12: *«Блаженні ви, як ганьбити та гнати вас будуть, і будуть облудно на вас наговорювати всяке слово лихе ради Мене. Радійте та веселіться, нагорода бо ваша велика на небесах!»* А у Филип'ян 4:4 сказано: «Радійте в Господі завжди, і знову кажу: радійте!»

Благословень вам, любі друзі!

Ми раді запропонувати вам відео-, аудіо- та друковані матеріали, які були створені служінням **Нове життя церквам**. Вам надається право після завершення практичного завдання використовувати цю лекцію в роботі з іншими людьми.

Практичне завдання

Виконано

- Заповніть пропуски у твердженнях стосовно вашого служіння ☐
1. У моєму служінні я страждаю
 2. Ці страждання відбуваються через ...(напишіть причину страждання відповідно до матеріалу лекції)
 3. Що я збираюся робити з цими стражданнями? (напр. покаятися в гріху, прославити Бога)
-
- Заповніть пропуски у твердженнях стосовно особистого життя: ☐
1. У своєму особистому житті я страждаю
 2. Ці страждання відбуваються через ...(напишіть причину страждання відповідно до матеріалу лекції)
 3. Що я збираюся робити з цими стражданнями? (напр. покаятися в гріху, прославити Бога)
-
- Заповніть пропуски у твердженнях стосовно свого сімейного життя: ☐
1. У своєму сімейному житті я страждаю
 2. Ці страждання відбуваються через ...(напишіть причину страждання відповідно до матеріалу лекції)
 3. Що я збираюся робити з цими стражданнями? (напр. покаятися в гріху, прославити Бога)
-
- Заповніть пропуски у твердженнях стосовно свого духовного життя: ☐
1. У своєму духовному житті я страждаю
 2. Ці страждання відбуваються через ...(напишіть причину страждання відповідно до матеріалу лекції)
 3. Що я збираюся робити з цими стражданнями? (напр. покаятися в гріху, прославити Бога)